

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 13.7.2010
KOM(2010) 379 endelig

2010/0210 (COD)

C7-0180/10

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

**om betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på
sæsonarbejde**

{SEK(2010) 887}

{SEK(2010) 888}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUNDEN FOR FORSLAGET

- **Begrundelse og formål**

Dette forslag indgår i EU's bestræbelser for at udforme en fælles indvandringspolitik. I Haagprogrammet fra november 2004 erkendte man, at "lovlig migration vil spille en vigtig rolle med hensyn til udbygning af den vidensbaserede økonomi i Europa og fremme af økonomisk udvikling og dermed bidrage til gennemførelsen af Lissabonstrategien", og Kommissionen blev opfordret til at forelægge en politikplan for lovlig migration, "herunder indrejseprocedurer, der gør det muligt at reagere hurtigt på udsving i efterspørgslen efter arbejdskraftindvandring på arbejdsmarkedet".

På grundlag af Kommissionens meddelelse fra december 2005, "Politikplan for lovlig migration" (KOM(2005) 669), blev der mellem 2007 og 2009 vedtaget forslag til fem retsakter om arbejdskraftindvandring, herunder et forslag til et direktiv om indrejse- og opholdsbetingelser for sæsonarbejdere.

Med den europæiske pagt om indvandring og asyl, der blev vedtaget af Det Europæiske Råd den 15. og 16. oktober 2008, forpligter Den Europæiske Union og dens medlemsstater sig til at føre en retfærdig, effektiv og konsekvent politik over for de udfordringer og muligheder, som indvandringen frembyder.

I Stockholmprogrammet, som Rådet vedtog den 10.-11. december 2009, blev der også givet udtryk for Kommissionens og Rådets vilje til at gennemføre politikplanen for lovlig migration.

Forslagene om højt kvalificeret arbejdskraft (det "blå EU-kort") og et generelt rammedirektiv blev fremlagt i oktober 2007¹. Rådet vedtog det første forslag den 25. maj 2009. Det andet er i øjeblikket genstand for forhandlinger i Europa-Parlamentet og Rådet. Begge disse forslag udelukker sæsonarbejdere fra deres anvendelsesområde.

Nærværende forslag er i overensstemmelse med ovennævnte politiske mandater og tager sigte på at bidrage til gennemførelsen af EU 2020-strategien og til at sikre en effektiv styring af migrationsstrømmene for den særlige kategori, midlertidig sæsonbestemt migration. Det fastsætter på den ene side retfærdige og gennemsigtige regler for indrejse og ophold og på den anden incitament og forholdsregler, der skal forhindre, at midlertidigt ophold bliver permanent.

- **Generel baggrund**

EU's økonomier har et strukturelt behov for sæsonarbejde, og det forventes at udbuddet af arbejdskraft fra EU på dette område vil blive stadig mindre. Hvad angår den fremtidige mangel på kvalificeret arbejdskraft i EU, vil de traditionelle sektorer fortsat spille en vigtig rolle, og der er sandsynlighed for en stadig forøgelse af det strukturelle

¹ KOM(2007) 637 og 638 af 23.10.2007.

behov for lavt uddannet og lavt kvalificeret arbejdskraft. Det skal også påpeges, at der er et mere permanent behov for ufaglært arbejdskraft i EU. Det forventes at blive stadig vanskeligere at dække dette behov med arbejdstagere fra EU, primært fordi de ikke finder sæsonarbejde attraktivt.

Der er desuden omfattende dokumentation for, at visse sæsonarbejdere fra tredjelande udnyttes og tilbydes dårlige arbejdsvilkår, som kan udgøre en risiko for deres helbred og sikkerhed.

Endelig påvises det gang på gang, at de økonomiske sektorer, hvor der anvendes et stort antal sæsonarbejdere - hovedsagelig landbrug, havebrug og turisme - også er de sektorer, hvor der beskæftiges flest arbejdstagere fra tredjelande uden lovlig opholdstilladelse.

- **Gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører**

Det eneste eksisterende EU-reguleringsmiddel, der også omhandler betingelser for sæsonarbejders indrejse, er Rådets resolution fra 1994 om begrænsning af tredjelandstatsborgeres indrejse på medlemsstaternes område med henblik på beskæftigelse som lønmodtagere², der blev vedtaget på grundlag af traktatens artikel K.1. Denne resolution omhandler elementer til en definition af sæsonarbejdere (arbejdere, som påtager sig veldefinerede job og normalt opfylder traditionelle behov i den pågældende medlemsstat). Den fastsætter også den maksimale opholdsperiode til seks måneder i en given tolv måneders periode og udelukker opholdsforlængelse med henblik på anden beskæftigelse.

Udformningen af en opholdstilladelse til tredjelandstatsborgere er fastlagt i Rådets forordning (EF) nr. 1030/2002, der giver medlemsstaterne mulighed for på den ensartet udarbejdede opholdstilladelse blandt andet at angive, "om vedkommende har arbejdstilladelse eller ej". Dette forslag bygger på denne forordning, for så vidt som det forpligter medlemsstaterne til på den ensartet udformede tilladelse at anføre oplysninger om arbejdstilladelse uanset retsgrundlaget for indrejse.

- **Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål**

Dette forslags bestemmelser er i overensstemmelse med og understøtter målene i Kommissionens meddelelse om fremme af anstændigt arbejde for alle (KOM(2006) 249) og målene i EU 2020-strategien. Fastlæggelse af hurtige og fleksible indrejseprocedurer og sikring af retsstilling for sæsonarbejdere kan forebygge udnyttelse og også beskytte EU-borgere, der er sæsonarbejdere, mod illoyal konkurrence.

Da forslagets hovedformål er at bekæmpe fattigdom og at nå millennium-udviklingsmålene, er det også i overensstemmelse med EU's udviklingspolitik. Navnlig dets bestemmelser om sæsonarbejders cirkulære migration mellem EU og oprindelseslandene - ifølge hvilke sæsonarbejdere vil kunne komme til en medlemsstat, tage tilbage til deres land og vende tilbage til den pågældende medlemsstat - vil lette pålidelige pengeoverførsler og overførsel af kvalifikationer og investeringer. Eftersom

² EFT L 274 af 19.9.1996, s. 3.

denne form for migration er midlertidig, forventes det ikke, at dette direktiv vil føre til hjerneflugt fra vækstlande eller udviklingslande.

Hvad angår beskæftigelsesmæssige rettigheder for sæsonarbejdere fra tredjelande, opfylder forslaget det krav, at alle EU-politikker bør sikre arbejdstagerne et højt sundhedsbeskyttelsesniveau. Det følger de principper, der er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 12 om forsamlings- og foreningsfrihed, artikel 21, stk. 2, om forbud mod forskelsbehandling, artikel 31 om retfærdige og rimelige arbejdsforhold, artikel 34 om social sikring og social bistand, artikel 35 om sundhedsbeskyttelse og artikel 47 om adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol.

2. HØRING AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

• Høring af interesserede parter

Grønbogen om en EU-metode til at styre økonomisk migration var genstand for en offentlig høring, herunder en høring afholdt den 14. juni 2005.

Der er gennemført yderligere høringer ved hjælp af seminarer og workshops. Medlemsstaterne er blevet hørt inden for rammerne af Kommissionens udvalg for indvandring og asyl. I forbindelse med den eksterne undersøgelse, der blev gennemført til støtte for konsekvensanalysen, blev der gennemført yderligere høringer af de vigtigste aktører ved hjælp af spørgeskemaer og interview.

Analysen af bidragene viste, at der er generel opbakning til en fælles EU-politik for økonomisk indvandring, dog med store forskelle med hensyn til fremgangsmåder og forventede slutresultater. Der aftegnede sig et behov for fælles EU-regler til regulering af al indvandring med henblik på beskæftigelse eller i det mindste af indrejsebetingelserne for visse nøglekategorier af økonomiske indvandrere, særligt højt kvalificerede arbejdstagere og sæsonarbejdere. Disse to kategorier blev anset for vitale for EU's konkurrenceevne. Et andet tydeligt ønske var, at der blev foreslået enkle, ubureaukratiske og fleksible løsninger. Da mange medlemsstater ikke gik ind for en generel strategi, fandt Kommissionen, at det var mere hensigtsmæssigt at anvende en sektorbaseret strategi, som i højere grad ville efterkomme ønsket om fleksibilitet.

• Ekspertbistand

Der var ikke behov for ekspertbistand.

• Konsekvensanalyse

Følgende løsninger blev overvejet:

Løsning nr. 1 - Status quo. Den nuværende udvikling i medlemsstaterne og på EU-plan fortsætter med de eksisterende regler. Arbejdsgiverne vil skulle opfylde særlige forpligtelser i medfør af direktivet om arbejdsgiversanktioner, der blev vedtaget den 18. juni 2009, navnlig hvad angår meddelelser til myndighederne og sanktioner i

tilfælde af ulovlig beskæftigelse. Denne løsning vil have en begrænset effekt.

Løsning nr. 2 - Direktiv om indrejse- og opholdsbetingelser for sæsonarbejdere og deres rettigheder. Der vil blive fastsat fælles regler, herunder en definition af sæsonarbejde, indrejsekriterier, maksimal opholdsperiode for sæsonarbejdere og bestemmelser om ligestilling i forhold til EU's egne sæsonarbejdere, hvad angår visse samfundsøkonomiske rettigheder som f.eks. foreningsfrihed, ret til social sikring m.m. Herved vil det være muligt at fastlægge fælles lovgivning for alle arbejdsgivere i EU og at forebygge udnyttelse. Sæsonarbejderne vil imidlertid stadig stå over for forskelligartede og komplekse indrejseprocedurer.

Løsning nr. 3 - Direktiv, som fastsætter fælles indrejseprocedurer. Ud over løsning nr. 2 vil der blive indført en kombineret arbejds- og opholdstilladelse for sæsonarbejdere fra tredjelande, som udstedes ved én enkelt procedure. Der vil blive truffet foranstaltninger, der gør det lettere for sæsonarbejderne på ny at opnå indrejse de efterfølgende sæsoner. Ansættelsesprocedurerne vil være mere effektive, og EU-arbejdsgiverne vil få adgang til en mere forudsigelig arbejdsstyrke.

Løsning nr. 4 - Direktiv om foranstaltninger, der skal sikre faktisk tilbagevenden. Foranstaltningerne skal omfatte en begrænsning af opholdsperioden og en udtrykkelig forpligtelse til at vende tilbage ved periodens udløb. Det vil herved i en vis udstrækning kunne forhindre, at sæsonarbejderne bliver for længe. Indvirkningen på EU's arbejdsmarked vil være marginal. Sæsonarbejderne vil imidlertid stadig stå over for forskelligartede og komplekse indrejseprocedurer.

Løsning nr. 5 - Kommunikation, koordinering og samarbejde mellem medlemsstaterne. Der gennemføres ikke ny lovgivning, men der iværksættes supplerende og understøttende aktiviteter med henblik på at opnå en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes fremgangsmåder. Effekten vil være begrænset, fordi foranstaltningerne ikke vil være bindende. Potentielle sæsonarbejdere og deres eventuelle arbejdsgivere vil fortsat være stillet over for en lang række forskellige regler for indrejse, ligesom sæsonarbejdernes rettigheder under deres ophold vil være forskellige.

Hvis man sammenligner løsningerne og deres virkninger, er en kombination af løsning nr. 2, 3 og 4 at foretrække. Fælles indrejsestandarder med forenklede indrejseprocedurer og udsigten til at kunne vende tilbage en efterfølgende sæson (løsning nr. 2 og 3) vil sikre fleksible indrejsevilkår og give EU's arbejdsmarked de nødvendige ressourcer. Elementer fra løsning nr. 4 vil bidrage til at sikre sæsonarbejdernes tilbagevenden og herved modvirke, at opholdene bliver for lange.

Kommissionen har foretaget en konsekvensanalyse som anført i arbejdsprogrammet, og den bliver tilgængelig på [*..to be added...*].

3. FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

- **Resumé af forslaget**

Der fastsættes med forslaget en hurtig indrejseprocedure for sæsonarbejdere fra tredjelande, der er baseret på en fælles definition og fælles kriterier, navnlig krav om,

at der skal foreligge en arbejdskontrakt eller et bindende jobtilbud, som specificerer en løn, der ligger på eller over et vist minimumsniveau. Sæsonarbejdere vil få udstedt en opholdstilladelse, der gør det muligt for dem at arbejde i en specificeret maksimumsperiode pr. kalenderår. Det gøres også lettere for sæsonarbejderne på ny at opnå indrejse en efterfølgende sæson.

For at forebygge udnyttelse og beskytte sikkerheden og sundheden for sæsonarbejdere fra tredjelands fastsættes der klare retlige bestemmelser om arbejdsvilkårene. Arbejdsgiverne skal desuden dokumentere, at sæsonarbejderne har passende indkvartering under deres ophold, og at klageadgangen lettes.

For at forhindre, at sæsonarbejderne bliver for længe, er der fastsat en maksimal opholdsperiode pr. år og en udtrykkelig forpligtelse til at vende tilbage efter denne periodes udløb. Der er ikke mulighed for at ændre status.

- **Retsgrundlag**

Forslaget vedrører betingelser for indrejse og ophold samt standarder for medlemsstaternes udstedelse af opholdstilladelser og definition af rettighederne for tredjelandsstatsborgere, der opholder sig lovligt i en medlemsstat. Det korrekte retsgrundlag er derfor artikel 79, stk. 2, litra a) og b), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

- **Subsidiaritetsprincippet**

Subsidiaritetsprincippet finder anvendelse. I henhold til dette princip træffer EU ingen foranstaltninger på områder med delt kompetence, medmindre "målene for den påtænkte handling ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne på centralt, regionalt eller lokalt plan, men på grund af den påtænkte handlingens omfang eller virkninger bedre kan nås på EU-plan" (artikel 5, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union).

EU er berettiget til at gribe ind på dette område af følgende årsager:

- Behovet for sæsonarbejdere er et fænomen, der findes i de fleste medlemsstater. Hertil kommer, at selv om arbejdstagere fra tredjelands rejser ind i en given EU-medlemsstat, kan en medlemsstats beslutning om rettighederne for tredjelandsstatsborgere berøre andre medlemsstater og eventuelt skabe skævheder i migrationsstrømmene.
- Schengenområdet uden indre grænser kræver fælles disciplin (fælles minimumsregler) for at begrænse risikoen for forlængelse af opholdene og ulovlig indrejse, som lempelige og forskelligartede regler om indrejse for sæsonarbejdere vil kunne medføre.
- Det skal forhindres, at sæsonarbejdere fra tredjelands udnyttes og udsættes for dårlige arbejdsvilkår ved at sikre dem visse samfundsøkonomiske rettigheder i en EU-retsakt, der er bindende og derfor kan håndhæves. Dette er i tråd med opfordringen fra Det Europæiske Råd i Tammerfors i 1999 til at sikre, at statsborgere fra tredjelands gives en rimelig behandling og en sikker retsstilling.

- Hvad angår migrationspolitikens eksterne aspekter, er en EU-retsakt om sæsonarbejdere af afgørende betydning af hensyn til et effektivt samarbejde med tredjelande og yderligere udvikling af en global tilgang. Det er det af to årsager. For det første vil en sådan retsakt gøre det muligt for EU at fjerne hindringer for lovlig migration af lavt uddannede eller ufaglærte arbejdstagere, og for det andet kan den vise sig at være medvirkende til at forstærke tredjelændenes indsats for at bekæmpe ulovlig migration.

Nærværende forslag er følgelig i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet.

I medfør af artikel 79, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde respekterer forslaget desuden medlemsstaternes ret til at fastlægge antallet af økonomiske migranter, der kan indrejse fra tredjelande på deres område. Det er således op til de respektive medlemsstater at vurdere, hvorvidt de har et økonomisk behov for, at sæsonarbejdere fra tredjelande får indrejsetilladelse.

- **Proportionalitetsprincippet**

Subsidiaritetsprincippet finder anvendelse. I henhold til dette princip "går indholdet og formen af Unionens handling ikke videre end nødvendigt for at nå målene i traktaterne" (artikel 5, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union).

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet af følgende årsager:

- Den valgte retsakt er et direktiv, som giver medlemsstaterne en høj grad af fleksibilitet med hensyn til gennemførelsen. Foranstaltningens form går ikke videre end nødvendigt for at nå målet, som er at regulere de sæsonbetingede migrationsstrømme effektivt. Effekten af foranstaltninger, der ikke er bindende, ville være for begrænset, eftersom potentielle sæsonarbejdere og deres eventuelle arbejdsgivere fortsat ville være stillet over for en lang række forskellige regler for indrejse og ophold, ligesom sæsonarbejdernes rettigheder under deres ophold ville være forskellige.
- Indholdet af foranstaltningen er begrænset til, hvad der er nødvendigt for at nå ovennævnte mål. De foreslåede regler vedrører indrejsebetingelser, -procedurer og -tilladelser samt sæsonarbejdernes rettigheder, dvs. de områder, der udgør elementer af en fælles indvandringspolitik i henhold til artikel 79 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Forslaget udgør en relativt lille ændring i forhold til *status quo*, både med hensyn til det krævede lovgivningsinitiativ og byrderne for de mulige arbejdsgivere. For visse medlemsstater vil der kunne være tale om øgede byrder som et resultat af behovet for (mere) specifikke regler, men de er berettigede på baggrund af målene med nærværende forslag og det strukturelle behov for denne kategori af arbejdstagere fra tredjelande. Som nævnt ovenfor vil det fortsat være op til medlemsstaterne at fastlægge antallet af sæsonarbejdere fra tredjelande, der kan få indrejsetilladelse.

- **Reguleringsmiddel/reguleringsform**

Foreslået reguleringsmiddel: et direktiv.

Et direktiv er et hensigtsmæssigt reguleringsmiddel til denne foranstaltning, idet det fastsætter bindende minimumsstandarder, men samtidig giver medlemsstaterne den nødvendige fleksibilitet for så vidt angår arbejdsmarkedets behov og eksisterende retlige bestemmelser.

4. BUDGETMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget har ingen følger for EU-budgettet.

5 YDERLIGERE OPLYSNINGER

- **Revisionsklausul**

Forslaget indeholder en revisionsklausul.

- **Sammenligningstabel**

Medlemsstaterne skal forelægge Kommissionen de nationale bestemmelser til gennemførelse af direktivet og en sammenligningstabel mellem de pågældende bestemmelser og direktivet.

- **Nærmere redegørelse for forslagens enkelte kapitler og/eller artikler**

Kapitel I: Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Forslaget har til formål at indføre en særlig procedure vedrørende indrejse og ophold for tredjelandsstatsborgere, der anmoder om ophold i EU med henblik på sæsonarbejde, og at fastlægge rettighederne for sæsonarbejdere.

Artikel 2

Forslagets bestemmelser omhandler kun tredjelandsstatsborgere, der er bosiddende uden for medlemsstaternes område. Der er ingen bestemmelse om ansøgninger om beskæftigelse som sæsonarbejder, der er indgivet inden for en medlemsstat. Der er derfor ikke behov for undtagelser fra forslagens anvendelsesområde for visse kategorier af tredjelandsstatsborgere, som opholder sig lovligt i en medlemsstat.

Dette vil imidlertid ikke berøre retten til at arbejde, herunder sæsonarbejde, for tredjelandsstatsborgere, som allerede opholder sig lovligt i en medlemsstat. Udøvelsen af en sådan ret vil derfor ikke være omfattet af de vilkår, der er fastsat i dette forslag.

Forslaget finder ikke anvendelse på statsborgere fra tredjelande, som er udstationeret af virksomheder, der er etableret i en medlemsstat i forbindelse med udveksling af tjenesteydelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF.

Artikel 3

Begrebet sæsonarbejde adskiller sig fra almindeligt fast arbejde ved navnlig at kræve en større arbejdsstyrke i tilknytning til en begivenhed eller et mønster som f.eks. udplantnings-, sånings- eller høstperioden inden for landbruget eller ferieperioder i forbindelse med turisme, herunder arrangementer, festivaler, biennaler eller længerevarende kulturudstillinger.

Medlemsstaterne kan afgrænse særlige økonomiske sektorer, der opfylder ovennævnte kriterier for sæsonarbejde.

Artikel 4

Forslaget giver medlemsstaterne mulighed for at indrømme gunstigere vilkår, men kun i forbindelse med visse særlige bestemmelser, der vedrører proceduremæssige garantier, sæsonarbejdernes rettigheder, indkvartering og lettere klageadgang.

Kapitel II: Indrejsebetingelser

Artikel 5

Denne artikel fastsætter de kriterier, en sæsonarbejder fra et tredjeland og dennes arbejdsgiver skal opfylde. Da indrejsen styres af efterspørgslen, skal der foreligge en arbejdskontrakt eller et bindende jobtilbud. Det blev anset for nødvendigt at kræve, at der i arbejdskontrakten eller det bindende jobtilbud angives en løn, således at de ansvarlige myndigheder kan vurdere, om den tilbudte løn svarer til, hvad der betales for den respektive aktivitet i den pågældende medlemsstat. Dette er af afgørende betydning for at undgå, at arbejdsgiveren opnår urimelige fordele, og at sæsonarbejderen udsættes for arbejdsvilkår, der indebærer udnyttelse.

Arbejdskontrakten skal også angive antallet af ugentlige eller månedlige arbejdstimer. Dette krav bør:

- sikre, at arbejdsgiverne kun ansætter sæsonarbejdere fra tredjelands, hvis der foreligger et reelt økonomisk behov (tilstrækkelig ansættelseskapacitet)
- være en garanti for et vist, fast lønniveau for sæsonarbejdere og eventuelt for andre relevante arbejdsvilkår som f. eks. forsikring
- gøre det muligt for de ansvarlige myndigheder at føre effektiv kontrol forud for indrejse.
- Ansøgningen skal også omfatte dokumentation fra arbejdsgiveren for, at den pågældende sæsonarbejder vil få adgang til passende indkvartering.

Artikel 6 og 7

Forslaget skaber ikke en ret til indrejse. I disse bestemmelser fastsættes obligatoriske og mulige grunde til at give afslag samt til inddragelse og afslag på forlængelse, f.eks. hvis indrejsekriterierne ikke er opfyldt, hvis der eksisterer kvoter, og hvis medlemsstaterne har mulighed for at gennemføre en arbejdsmarkedsundersøgelse.

Princippet om EU-præference som udtrykt i de relevante bestemmelser i

tiltrædelsesakterne af 2003 og 2005 indgår i EU's primære ret, og de medlemsstater, der stadig anvender overgangsordninger, skal derfor anvende direktivet i overensstemmelse med tiltrædelsesakterne.

Kapitel III: Procedure og tilladelse

Artikel 8

Medlemsstaterne skal sikre, at de potentielle sæsonarbejdere fra tredjelande og disses arbejdsgivere har adgang til de relevante oplysninger om betingelser for indrejse og ophold, herunder rettighederne for sæsonarbejdere fra tredjelande, og om al den dokumentation, der er nødvendig for at indgive ansøgningen.

Artikel 9

Medlemsstaterne skal afgøre, hvorvidt ansøgninger skal indsendes af tredjelandstatsborgeren eller dennes eventuelle arbejdsgiver.

Medlemsstaterne skal også udpege en myndighed, der er ansvarlig for at modtage ansøgninger og udstede tilladelser. Udpegelse af en sådan myndighed berører ikke andre nationale myndigheders rolle og ansvar, hvad angår behandling af ansøgningen og afgørelsen herom. Udpegelsen af denne myndighed, der skal modtage ansøgninger og udstede tilladelser, bør desuden ikke forhindre medlemsstaterne i at udpege andre myndigheder, hvor tredjelandstatsborgeren eller dennes eventuelle arbejdsgiver kan indgive ansøgning (f.eks. konsulater), og som er bemyndiget til at udstede tilladelser.

Ansøgningen om at tage ophold og arbejde som sæsonarbejder skal indgives inden for rammerne af en kombineret ansøgningsprocedure.

Artikel 10

Tredjelandstatsborgere, for hvem der er truffet en positiv afgørelse af den pågældende medlemsstat, skal have udstedt en tilladelse til sæsonarbejde.

Opholdstilladelsen med påtegningen "sæsonarbejder" giver mulighed for både ophold og udøvelse af det specifikke sæsonarbejde, der er givet tilladelse til, uden supplerende tilladelse, dvs. uden at der er behov for en arbejdstilladelse. For ophold under tre måneder udsteder medlemsstaterne derfor et visum, der også skal sætte sæsonarbejderen i stand til at udøve den specifikke beskæftigelse, til hvilken der var givet indrejsetilladelse.

Artikel 11

Den maksimale opholdsperiode er seks måneder i et givet kalenderår. Denne strenge begrænsning af opholdet skal bidrage til at sikre, at arbejdstagere fra tredjelande, der bevilges indrejse i henhold til dette direktiv, reelt ansættes til at udføre egentligt sæsonarbejde og ikke almindeligt arbejde.

Det fastsættes udtrykkeligt, at det inden for den maksimale opholdsperiode er muligt at forlænge kontrakten eller at skifte arbejdsgiver med henblik på sæsonarbejde. Dette er vigtigt, fordi sæsonarbejdere, som er bundet til én arbejdsgiver, risikerer at blive

udnyttet. Muligheden for at forlænge opholdet inden for den specificerede periode kan begrænse risikoen for, at opholdene bliver for lange. Forlængelsen gør det endelig muligt for sæsonarbejdere fra tredjelande at tjene flere penge og foretage flere pengeoverførsler, hvilket kan bidrage til udviklingen i deres oprindelseslande.

Artikel 12

Formålet med denne bestemmelse er at fremme cirkulær migration for sæsonarbejdere fra tredjelande, dvs. deres bevægelser mellem et tredjeland og EU med henblik på midlertidigt ophold og arbejde i EU. Denne type migration vil potentielt være til gavn for oprindelseslandet, EU-modtagerlandet og sæsonarbejderen selv. Medlemsstaterne kan således vælge mellem enten at udstede tilladelser for flere sæsoner eller anvende en forenklet procedure. Tilladelser for flere sæsoner dækker op til tre sæsoner og er således passende for sektorer, hvor arbejdsmarkedsbehovene forbliver stabile over en vis periode.

Statsborgere fra tredjelande, som ikke opfyldte forpligtelserne i forbindelse med et foregående ophold som sæsonarbejdere, vil ikke kunne opnå indrejse som sæsonarbejdere i et eller flere år herefter.

En arbejdsgiver, som ikke har opfyldt arbejdskontraktens forpligtelser, skal underkastes sanktioner og udelukkes fra at kunne ansætte sæsonarbejdere i mindst et år.

Artikel 13

Der fastsættes en hurtig procedure (30 dage) til behandling af ansøgningerne. Proceduregarantierne omfatter muligheden for at gøre indsigelse over for en afgørelse om afslag på en ansøgning samt et krav om, at myndighederne skal begrunde sådanne afgørelser.

Artikel 14

Medlemsstaterne skal kræve, at sæsonarbejdernes arbejdsgivere dokumenterer, at sæsonarbejdernes indkvartering er af en passende standard. Dette gælder både tilfælde, hvor arbejdsgiveren og en tredjepart står for indkvartering.

Kapitel IV: Rettigheder

Artikel 15

En tilladelse til sæsonarbejde giver indehaveren ret til indrejse og ophold i en medlemsstat, som har udstedt tilladelsen, og til at udøve den beskæftigelse, tilladelsen giver mulighed for.

Artikel 16

Denne artikel fastsætter arbejdsvilkår, herunder løn, afskedigelse og sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, som gælder for sæsonarbejdere af hensyn til deres retssikkerhed.

Denne artikel giver også rettigheder til sæsonarbejdere fra tredjelande gennem fastsættelse af minimumskrav på de områder, hvor de skal have samme rettigheder som medlemsstaternes egne statsborgere, uden at det berører medlemsstaternes ret til at vedtage eller opretholde gunstigere bestemmelser. Ligebehandlingen finder således anvendelse i forbindelse med foreningsfrihed og medlemskab af en arbejdstagerorganisation.

Ligebehandlingen gælder også socialsikring og dækker de ydelser, der er fastsat i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger. Formålet med disse bestemmelser er at fastsætte fælles regler i EU, at anerkende, at tredjelandsstatsborgere, der arbejder lovligt i en medlemsstat, bidrager til EU's økonomi via deres arbejde og betaling af skat, og at begrænse illoyal konkurrence mellem medlemsstaternes egne statsborgere og tredjelandsstatsborgere som følge af en eventuel udnyttelse af sidstnævnte.

Artikel 17

For at gøre håndhævelsen mere effektiv bør der indføres klageordninger. De bør ikke kun være åbne for sæsonarbejdere fra tredjelande, men også for udpegede tredjeparter. Det skyldes, at der er noget, der tyder på, at sæsonarbejdere ofte enten ikke kender til, at der findes sådanne ordninger eller tøver med at bruge dem i deres eget navn, da de er bange for konsekvenserne for de fremtidige beskæftigelsesmuligheder. Der findes en tilsvarende bestemmelse i artikel 9, stk. 2, i Rådets direktiv 2000/78/EF om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv.

Kapitel V: Afsluttende bestemmelser

Dette kapitel regulerer medlemsstaternes forpligtelser til at videregive relevante statistiske data og oplysninger i forbindelse med gennemførelsen af direktivet. Det omhandler også Europa-Kommissionens forpligtelser til at aflægge rapporter og fastlægger datoen for direktivets ikrafttrædelse.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på sæsonarbejde

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 79, stk. 2, litra a) og b),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen³,

efter fremsendelse af forslaget til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁴,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁵,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Med henblik på gradvis indførelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed skal der ifølge traktaten vedtages foranstaltninger inden for asyl, indvandring og beskyttelse af tredjelandsstatsborgeres rettigheder.
- (2) I Haagprogrammet, der blev vedtaget på Det Europæiske Råds møde den 4.-5. november 2004, erkendte man, at lovlig migration vil spille en vigtig rolle for den økonomiske udvikling, og Kommissionen blev opfordret til at forelægge en politikplan for lovlig migration, herunder indrejseprocedurer, der gør det muligt at reagere hurtigt på udsving i efterspørgslen efter arbejdskraftindvandring på arbejdsmarkedet.
- (3) På Det Europæiske Råds møde den 14.-15. december 2006 enedes man om en række foranstaltninger for 2007, herunder udvikling af en velforvaltet politik for lovlig indvandring under fuld hensyntagen til de nationale kompetencer, for at hjælpe medlemsstaterne med at dække de nuværende og fremtidige behov for arbejdskraft. Det blev også fundet nødvendigt at undersøge, hvordan midlertidig migration kan lettes.

³ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁴ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁵ EUT C [...] af [...], s. [...].

- (4) Med den europæiske pagt om indvandring og asyl, der blev vedtaget af Det Europæiske Råd den 15. og 16. oktober 2008, forpligter Den Europæiske Union og dens medlemsstater sig til at føre en retfærdig, effektiv og konsekvent politik over for de udfordringer og muligheder, som indvandringen frembyder. Pagten udgør grundlaget for en fælles indvandringspolitik, der styres af en ånd af solidaritet mellem medlemsstaterne og samarbejde med tredjelandene og bygger på en god styring af migrationsstrømmene - ikke blot i modtagerlandenes, men også i oprindelseslandenes og migranternes egen interesse.
- (5) I Stockholmprogrammet, der blev vedtaget af Det Europæiske Råd den 10. og 11. december 2009, erkendes det, at indvandring af arbejdskraft kan bidrage til øget konkurrenceevne og økonomisk dynamik, og at fleksible indvandringspolitikker i en situation med store demografiske forandringer, der i fremtiden vil stille EU over for en stigende efterspørgsel efter arbejdskraft, vil yde et vigtigt bidrag til EU's økonomiske udvikling og resultater på længere sigt. Det opfordrer Europa-Kommissionen og Det Europæiske Råd til at fortsætte gennemførelsen af politikplanen for lovlig migration⁶.
- (6) Dette direktiv bør bidrage til en effektiv styring af migrationsstrømmene for den særlige kategori, midlertidig sæsonbestemt migration, ved at fastsætte på den ene side retfærdige og gennemsigtige regler for indrejse og ophold og på den anden incitament og forholdsregler, der skal forhindre, at midlertidigt ophold bliver permanent. Hertil kommer, at de regler, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/52/EF om minimumsstandarder for sanktioner og foranstaltninger over for arbejdsgivere, der beskæftiger tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold⁷, vil medvirke til at forhindre, at sådanne midlertidige ophold bliver til ulovlige ophold.
- (7) Anvendelsen af dette direktiv bør ikke berøre princippet om EU-præference, hvad angår adgang til medlemsstaternes arbejdsmarked, som udtrykt i de relevante bestemmelser i tiltrædelsesakterne.
- (8) Anvendelsen af dette direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes ret til at fastlægge antallet af tredjelandsstatsborgere, der kan indrejse fra tredjelande på deres område med henblik på beskæftigelse som sæsonarbejdere som omhandlet i artikel 79, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- (9) Dette direktiv bør ikke berøre betingelserne for udveksling af tjenesteydelser i henhold til EUF-traktatens artikel 56. Dette direktiv bør navnlig ikke berøre de arbejds- og ansættelsesvilkår, som i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser⁸ gælder for arbejdstagere, der er udstationeret af en virksomhed, som er etableret i en medlemsstat, for at levere tjenester på en anden medlemsstats område.
- (10) Aktiviteter, der er sæsonbestemte, er typiske i sektorer såsom landbrug, i udplantnings-, sånings- eller høstperioder, eller turisme, i ferieperioder.

⁶ KOM(2005) 669.

⁷ EUT L 168 af 30.6.2009, s. 24.

⁸ EFT L 18 af 21.1.1997, s. 1.

- (11) Det bør kun være muligt at ansøge om indrejse med henblik på sæsonarbejde, hvis ansøgeren opholder sig uden for medlemsstaternes område.
- (12) Dette direktiv bør ikke berøre de rettigheder, der tilkommer tredjelandsstatsborgere, som allerede opholder sig lovligt i en medlemsstat for at arbejde.
- (13) Direktivet bør fastsætte en fleksibel, efterspørgselsafhængig indrejseordning, der er baseret på objektive kriterier som f.eks. en gyldig arbejdskontrakt eller et bindende jobtilbud med angivelse af det lønniveau, der gælder for sæsonarbejdere i den pågældende sektor.
- (14) Medlemsstaterne bør have mulighed for at foretage en analyse, der påviser, at et job ikke kan besættes via det nationale arbejdsmarked.
- (15) Fastsættelse af én enkelt procedure for udstedelse af en kombineret tilladelse til både ophold og arbejde bør bidrage til forenkling af medlemsstaternes nugældende regler. Dette bør ikke berøre medlemsstaternes ret til at bestemme, hvilke nationale myndigheder der skal inddrages, og hvordan de skal inddrages i denne enkelte procedure i overensstemmelse med de særlige nationale forhold, der kendetegner den administrative organisation og praksis.
- (16) Opholdets varighed bør begrænses til en maksimumperiode pr. kalenderår, som sammen med definitionen af sæsonarbejde bør sikre, at der reelt er tale om sæsonarbejde. Det bør fastsættes, at det inden for den maksimale opholdsperiode er muligt at forlænge kontrakten eller at skifte arbejdsgiver. Dette bør medvirke til at reducere den risiko for misbrug, som sæsonarbejdere kan være udsat for, hvis de er bundet til én arbejdsgiver, og samtidig udgøre en fleksibel løsning på arbejdsgivernes faktiske arbejdskraftbehov.
- (17) Cirkulær migration for sæsonarbejdere fra tredjelande bør fremmes. For at sæsonarbejdere kan have beskæftigelsesmuligheder i EU i mere end en enkelt sæson, og for at EU-arbejdsgiverne skal kunne regne med en mere stabil og allerede uddannet arbejdsstyrke, bør der åbnes mulighed for adgang til sæsonarbejde flere år i træk, enten ved en tilladelse for flere sæsoner eller en forenklet procedure. Denne procedure bør omfatte præference i forhold til tredjelandsstatsborgere, der ansøger om indrejse som sæsonarbejdere for første gang, kortere sagsbehandlingsfrister eller krav om mindre dokumentation.
- (18) Der bør fastsættes regler for proceduren for behandling af ansøgninger om indrejse for sæsonarbejdere. Disse procedurer bør være effektive og skal kunne forvaltes inden for rammerne af de nationale myndigheders normale arbejdsbyrde, og de bør være gennemsigtige og retfærdige for at sikre de berørte passende retssikkerhed.
- (19) For at sikre, at sæsonarbejdere har passende indkvartering under deres ophold, bl.a. til en rimelig pris, bør det fastsættes, at arbejdsgiverne skal fremlægge dokumentation for den indkvartering, som de selv eller tredjeparter tilbyder.
- (20) I betragtning af den særlig sårbare situation, der gør sig gældende for sæsonarbejdere fra tredjelande, og deres ansættelses midlertidige karakter er det af hensyn til retssikkerheden nødvendigt, at deres arbejdsvilkår fastsættes anskueligt ved henvisning til generelt bindende reguleringsmidler, der yder sæsonarbejdere fra

tredjelande effektiv beskyttelse, f.eks. lovgivning eller alment gældende kollektive overenskomster.

- (21) Hvis der ikke findes et system, som giver mulighed for at erklære kollektive overenskomster for alment gældende, kan medlemsstaterne beslutte at anvende kollektive overenskomster, der finder generel anvendelse på alle virksomheder af samme art i det pågældende geografiske område og inden for det pågældende erhverv eller den pågældende industri, og/eller kollektive overenskomster, der er indgået af de mest repræsentative arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer på nationalt plan, og som anvendes på hele det nationale område.
- (22) Sæsonarbejdere fra tredjelande bør indrømmes ligebehandling i forhold til de socialsikringsområder, der er anført i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger. Dette direktiv bør ikke give flere rettigheder end dem, der allerede er fastsat i den eksisterende EU-lovgivning angående social sikring for tredjelandsstatsborgere, der har grænseoverskridende interesser mellem medlemsstaterne. Dette direktiv bør heller ikke give rettigheder for så vidt angår situationer, der ligger uden for EU-lovgivningens rækkevidde, f.eks. til familiemedlemmer, der er bosiddende i et tredjeland. Dette påvirker ikke det forhold, at medlemsstaterne skal anvende den nationale lovgivning om de minimis-regler for bidrag til pensionsordninger uden forskelsbehandling.
- (23) For at lette håndhævelsen bør det være muligt for berørte tredjeparter som f.eks. fagforeninger eller andre sammenslutninger at indgive klager for at sikre direktivets effektive anvendelse. Dette anses for at være nødvendigt for at tage højde for situationer, hvor sæsonarbejdere ikke er bekendt med, at der findes håndhævelsesmekanismer, eller tøver med at anvende dem i eget navn af frygt for de mulige konsekvenser.
- (24) Eftersom målene - nemlig indførelse af en særlig indrejseprocedure og vedtagelse af betingelser for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på sæsonarbejde - ikke i tilstrækkeligt omfang kan nås af medlemsstaterne og derfor bedre kan nås på EU-plan, kan EU træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. EU-traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre end nødvendigt for at nå disse mål.
- (25) Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og de principper, der bl.a. er anerkendt ved Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (26) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen (nr. 21) om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol deltager disse medlemsstater ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som derfor ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i disse medlemsstater.
- (27) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen (nr. 22) om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den

Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som derfor ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark -

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1 *Formål*

Dette direktiv fastsætter betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på beskæftigelse som sæsonarbejdere og fastlægger sæsonarbejderenes rettigheder.

Artikel 2 *Anvendelsesområde*

1. Dette direktiv anvendes på tredjelandstatsborgere, der er bosiddende uden for medlemsstaternes område og ansøger om indrejse på en medlemsstats område med henblik på beskæftigelse som sæsonarbejdere.
2. Dette direktiv anvendes ikke på tredjelandstatsborgere, der udfører aktiviteter for virksomheder, der er etableret i en anden medlemsstat, som led i udveksling af tjenesteydelser som omhandlet i artikel 56 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, herunder personer, som er udstationeret af virksomheder, der er etableret i en medlemsstat, som led i udveksling af tjenesteydelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF.

Artikel 3 *Definitioner*

I dette direktiv forstås ved:

- a) "tredjelandstatsborger": enhver person, der ikke er borger i Den Europæiske Union som omhandlet i artikel 20, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
- b) "sæsonarbejder": en tredjelandstatsborger, der bevarer fast bopæl i et tredjeland, men som midlertidigt opholder sig på en medlemsstats område med henblik på beskæftigelse i en sektor med sæsonbestemte aktiviteter i henhold til en eller flere tidsbegrænsede arbejdskontrakter, der er indgået direkte mellem tredjelandstatsborgeren og arbejdsgiveren, som er etableret i en medlemsstat
- c) "sæsonbestemt aktivitet": aktivitet, som er knyttet til en bestemt tid på året, hvor der på grund af en begivenhed eller et mønster, er behov for langt større arbejdskraft, end det er tilfældet ved normale aktiviteter
- d) "sæsonarbejdertilladelse": tilladelse med påtegningen "sæsonarbejder", som giver indehaveren ret til at opholde sig og arbejde på en medlemsstats område i henhold til dette direktiv

- e) "kombineret ansøgningsprocedure": en procedure, der på basis af én ansøgning fra en tredjelandsstatsborger om tilladelse til både at tage ophold og arbejde på en medlemsstats område, fører til en beslutning om ansøgningen
- f) "alment gældende kollektiv overenskomst": en kollektiv overenskomst, som skal efterleves af alle virksomheder inden for det pågældende geografiske område eller inden for det pågældende erhverv eller den pågældende industri. Hvis der ikke findes et system, som giver mulighed for at erklære kollektive overenskomster for alment gældende, kan medlemsstaterne beslutte at anvende kollektive overenskomster, der finder generel anvendelse på alle virksomheder af samme art i det pågældende geografiske område og inden for det pågældende erhverv eller den pågældende industri, og/eller kollektive overenskomster, der er indgået af de mest repræsentative arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer på nationalt plan, og som anvendes på hele det nationale område.

Artikel 4
Gunstigere bestemmelser

- 1. Dette direktiv påvirker ikke anvendelsen af gunstigere bestemmelser i:
 - a) EU-retten, herunder bilaterale eller multilaterale aftaler, der er indgået mellem Unionen eller mellem Unionen og dens medlemsstater på den ene side og et eller flere tredjelande på den anden side
 - b) bilaterale eller multilaterale aftaler, der er indgået mellem en eller flere medlemsstater og et eller flere tredjelande.
- 2. Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes ret til at vedtage eller opretholde gunstigere bestemmelser for personer, som det finder anvendelse på, for så vidt angår artikel 13-17 i dette direktiv.

KAPITEL II

INDREJSEBETINGELSER

Artikel 5
Indrejsebetingselser

- 1. Ansøgninger om indrejse i en medlemsstat i henhold til dette direktiv ledsages af følgende dokumenter:
 - a) en gyldig arbejdskontrakt eller, afhængigt af national ret, et bindende jobtilbud om sæsonarbejde i den pågældende medlemsstat hos en arbejdsgiver, der er etableret i medlemsstaten, med angivelse af løn og antallet af ugentlige eller månedlige arbejdstimer samt eventuelle andre relevante arbejdsvilkår
 - b) et gyldigt rejsedokument som fastsat i national ret. Medlemsstaterne kan kræve, at rejsedokumentets gyldighedsperiode mindst skal dække opholdstilladelsens gyldighedsperiode
 - c) bevis for, at den pågældende er i besiddelse af eller, hvis det er fastsat i national ret, har ansøgt om sygeforsikring, som dækker alle de risici, der

normalt er dækket for statsborgere i den berørte medlemsstat, for perioder, hvor der ikke under arbejdskontrakten eller som resultat af denne foreligger en sådan forsikringsdækning og tilhørende ret til ydelser

- d) bevis for indkvartering som omhandlet i artikel 14.
2. Medlemsstaterne kræver, at sæsonarbejderne under deres ophold har tilstrækkelige midler til at dække deres underhold uden at skulle gøre brug af den pågældende medlemsstats sociale system.
 3. Tredjelandstatsborgere, som anses for at udgøre en trussel mod den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller folkesundheden, bevilges ikke indrejse i henhold til dette direktiv.

Artikel 6 *Grunde til afslag*

1. Medlemsstaterne giver afslag på en ansøgning om indrejse i en medlemsstat i henhold til dette direktiv, hvis betingelserne i artikel 5 ikke er opfyldt, eller hvis de fremlagte dokumenter er erhvervet på uretmæssig vis eller er forfalskede eller ulovligt ændret.
2. Medlemsstaterne kan undersøge, om det pågældende ledige job ikke kan besættes med deres egne statsborgere eller EU-statsborgere eller med statsborgere fra tredjelande, der opholder sig lovligt i den pågældende medlemsstat og allerede er integreret på dennes arbejdsmarked i henhold til EU-lovgivning eller national lovgivning, og give afslag på ansøgningen.
3. Medlemsstaterne kan give afslag på en ansøgning, hvis arbejdsgiveren er blevet straffet i henhold til national ret for sort arbejde og/eller ulovlig beskæftigelse.
4. Medlemsstaterne kan give afslag på en ansøgning på grund af antallet af tredjelandstatsborgere, der bevilges indrejse.

Artikel 7 *Inddragelse eller afslag på forlængelse af tilladelsen*

1. Medlemsstaterne inddrager eller afslår at forlænge tilladelsen i henhold til dette direktiv i følgende tilfælde:
 - a) hvis den er erhvervet på uretmæssig vis eller er forfalsket eller ulovligt ændret eller
 - b) hvis indehaveren opholder sig i medlemsstaten med andre formål end det, opholdstilladelsen hviler på.
2. Medlemsstaterne kan inddrage eller afslå at forlænge tilladelsen i henhold til dette direktiv i følgende tilfælde:
 - a) hvis de betingelser, der er fastsat i artikel 5, ikke var opfyldt eller ikke længere er opfyldt

eller

- b) hvis det er begrundet i hensynet til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller folkesundheden.

KAPITEL III PROCEDURE OG TILLADELSE

Artikel 8 Adgang til oplysninger

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at tilgængeliggøre oplysninger om betingelser for indrejse og ophold, herunder rettigheder, og om al dokumentation, der er påkrævet i forbindelse med en ansøgning om tilladelse til at opholde sig og arbejde på en medlemsstats område som sæsonarbejder.

Artikel 9 Ansøgninger om indrejse

1. Medlemsstaterne afgør, om en ansøgning skal indsendes af tredjelandsstatsborgeren eller dennes arbejdsgiver.
2. Medlemsstaterne udpeger den myndighed, der har kompetence til at modtage ansøgninger og udstede sæsonarbejdertilladelser.
3. Ansøgninger om tilladelse til at opholde sig og arbejde på en medlemsstats område som sæsonarbejder indgives inden for rammerne af en kombineret ansøgningsprocedure.
4. Den pågældende medlemsstat letter adgangen til at opnå de nødvendige visa for tredjelandsstatsborgere, hvis ansøgninger om indrejse er blevet godkendt.

Artikel 10 Sæsonarbejdertilladelse

1. Ved ophold på over tre måneder udstedes der sæsonarbejdertilladelser til sæsonarbejdere, som opfylder de indrejsekriterier, der er fastsat i artikel 5, og for hvem de kompetente myndigheder har truffet en positiv afgørelse.
2. Sæsonarbejdertilladelsen udstedes af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne under anvendelse af det format, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 1030/2002⁹. I medfør af pkt. a), 6.4, i bilaget til denne forordning, angiver medlemsstaterne "Sæsonarbejder" i rubrikken "Tilladelsens art".
3. Medlemsstaterne udsteder ikke yderligere dokumenter til indehaveren af sæsonarbejdertilladelsen som bevis for den tilladte adgang til arbejdsmarkedet.

⁹ EFT L 157 af 15.6.2002, s. 1.

Artikel 11
Opholdets varighed

1. Sæsonarbejdere har tilladelse til ophold i højst seks måneder i et givet kalenderår, hvorefter de skal vende tilbage til et tredjeland.
2. Inden for den i stk. 1, omhandlede periode har sæsonarbejderne mulighed for at forlænge deres kontrakt eller for sæsonbeskæftigelse hos en anden arbejdsgiver, forudsat at kriterierne i artikel 5 er opfyldt.

Artikel 12
Lempelse af genindrejse

1. Medlemsstaterne:
 - a) udsteder efter ansøgning op til tre sæsonarbejdertilladelser, som dækker op til tre efterfølgende sæsoner ved ét administrativt dokument ("sæsonarbejder-tilladelse for flere sæsoner")eller
 - b) anvender en forenklet procedure for tredjelandsstatsborgere, der har opnået tilladelse til indrejse i den pågældende medlemsstat som sæsonarbejdere, og som ansøger om indrejse med samme formål det efterfølgende år.
2. Medlemsstaterne sikrer, at:
 - a) tredjelandsstatsborgere, der under et tidligere ophold som sæsonarbejdere ikke har opfyldt de forpligtelser, der følger af afgørelsen om indrejsetilladelse, herunder især forpligtelsen til at vende tilbage til et tredjeland ved tilladelsens udløb, ikke gives indrejsetilladelse i et eller flere år herefter
 - b) en arbejdsgiver, der ikke har opfyldt de forpligtelser, som følger af arbejdskontrakten, underkastes effektive og rimelige sanktioner med afskrækkende virkning. Sådanne arbejdsgivere vil ikke kunne ansøge om at anvende sæsonarbejdere i et eller flere år herefter.

Artikel 13
Proceduremæssige garantier

1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder træffer en afgørelse om ansøgningen, som senest 30 dage efter indgivelsen af den fuldstændige ansøgning meddeles ansøgeren skriftligt i overensstemmelse med de meddelellesprocedurer, der er fastsat i medlemsstatens nationale lovgivning.
2. Hvis de oplysninger, der er vedlagt til støtte for ansøgningen, er utilstrækkelige, giver de kompetente myndigheder inden for et rimeligt tidsrum ansøgeren meddelelse om, hvilke yderligere oplysninger der kræves, og fastsætter en rimelig frist for fremlæggelse af disse.
3. Enhver afgørelse om afslag på en ansøgning eller enhver afgørelse om ikke at forlænge eller om at inddrage tilladelsen meddeles ansøgeren skriftligt og kan

anfægtes juridisk i den pågældende medlemsstat i henhold til national ret. I meddelelsen angives årsagerne til afgørelsen, mulige klageprocedurer og klagefristen.

Artikel 14
Indkvartering

Medlemsstaterne skal kræve, at sæsonarbejdernes arbejdsgivere fremlægger dokumentation for, at sæsonarbejderens indkvartering er af en tilstrækkelig standard. Hvis sæsonarbejderne skal betale for indkvarteringen, skal omkostningerne stå i et rimeligt forhold til deres løn.

KAPITEL IV **RETTIGHEDER**

Artikel 15
Rettigheder i henhold til sæsonarbejdertilladelse/visa

I sæsonarbejdertilladelsens gyldighedsperiode har indehaveren mindst følgende rettigheder:

- a) ret til indrejse og ophold på den udstedende medlemsstats område
- b) fri adgang til hele den udstedende medlemsstats område inden for de grænser, der er fastsat i national ret
- c) ret til udøvelse af den konkrete beskæftigelse, som tilladelsen giver mulighed for i henhold til national ret.

Artikel 16
Rettigheder

Uanset hvilken ret, der finder anvendelse på beskæftigelsesforholdet, har sæsonarbejdere ret til:

1. de arbejdsvilkår med hensyn til bl.a. løn, afskedigelse og sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, som gælder for sæsonarbejde i henhold til lovgivning eller administrative bestemmelser og/eller alment gældende kollektive overenskomster i den medlemsstat, som har udstedt indrejsetilladelse i henhold til dette direktiv.

Hvis der ikke findes et system, som giver mulighed for at erklære kollektive overenskomster for alment gældende, kan medlemsstaterne beslutte at anvende kollektive overenskomster, der finder generel anvendelse på alle virksomheder af samme art i det pågældende geografiske område og inden for det pågældende erhverv eller den pågældende industri, og/eller kollektive overenskomster, der er indgået af de mest repræsentative arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer på nationalt plan, og som anvendes på hele det nationale område.

2. samme behandling som statsborgerne i modtagermedlemsstaten, i hvert fald med hensyn til følgende:
 - a) foreningsfrihed og frihed til medlemskab af en arbejdstagerorganisation eller enhver organisation, hvis medlemmer udøver et bestemt erhverv, herunder

fordele som følge af et sådant medlemskab, uden at det berører de nationale bestemmelser om den offentlige orden og sikkerhed

- b) bestemmelserne i national lovgivning angående de socialsikringsområder, der er omhandlet i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004
- c) udbetaling af lovbestemte pensioner, der er baseret på arbejdstagerens tidligere beskæftigelse, på samme vilkår som statsborgere i de pågældende medlemsstater, når de flytter til et tredjeland
- d) adgang til varer og tjenester og til levering af varer og tjenester, der stilles til rådighed for offentligheden, bortset fra sociale boliger og rådgivningsservice, der ydes af arbejdsformidlingskontorer.

Retten til ligebehandling, som er omhandlet i stk. 2, berører ikke medlemsstaternes ret til at inddrage tilladelser eller afslå at forlænge tilladelser i henhold til artikel 7.

Artikel 17
Lettere klageadgang

Medlemsstaterne sikrer, at tredjeparter, der efter kriterierne i deres nationale ret har en legitim interesse i at sikre, at dette direktiv overholdes, er berettigede til - enten på vegne af eller til støtte for en sæsonarbejder og med dennes godkendelse - kan indtræde som part i klager til civilretslige eller administrative instanser med henblik på gennemførelse af dette direktiv.

KAPITEL V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 18
Statistikker

1. Med hensyn til opholdstilladelser og visa, der er udstedt til tredjelandstatsborgere med henblik på sæsonarbejde, forelægger medlemsstaterne Kommissionen statistiske oplysninger om antallet af opholdstilladelser og visa, som de har udstedt for første gang eller forlænget, og så vidt muligt om antallet af inddragne opholdstilladelser og visa, fordelt på statsborgerskab, alder og køn, tilladelsens gyldighedsperiode og erhvervssektorer.
2. De statistiske oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, indsendes i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 862/2007¹⁰.
3. De statistiske oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, baseres på referenceperioder på et kalenderår og indberettes til Kommissionen senest seks måneder efter referenceårets udløb. Det første referenceår er [*året efter det tidspunkt, der henvises til i artikel 20, stk. 1*].

¹⁰ EUT L 199 af 31.7.2007, s. 23.

Artikel 19
Aflæggelse af rapport

Kommissionen aflægger hvert tredje år og første gang senest den [*tre år efter gennemførelsen af dette direktiv i national ret*] rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af dette direktiv i medlemsstaterne og foreslår i givet fald nødvendige ændringer.

Artikel 20
Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den [*24 måneder fra datoen for offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende*]. De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

Bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 21
Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 22
Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...]

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand